

Izhaja vsa sredo in soboto.
Uredništvo in uprava lista jo v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

„RDECI PRAPOR“ velja v Jugoslaviji mesečno 8 K; v zasedenem ozemlju (Primorju) četrtletno 9 ltr, v Avstriji, Češkoslovaški, Madžarski in Nemčiji četrtletno 36 lgsi. K; v Ameriki polletno 1 dolar.

GLASILO KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Volilni boj.

oblast bogatašev ali za delavsko-kmečko oblast?

Vse buržajske stranke so se z vso silo zagnale v volilni boj: klerikalci in kmetijska stranka, demokratje, socialdemokratje in narodni socialisti so planili na noge, vrgli se med široke sloje ljudstva, obdelujejo jih z oljubami in grožnjami, z medom in gorjčami, sipajo nebroj listov, letakov, oklicev, da natrosijo zbeganim množicam pesek v oči, da ne bi videle, da se ne bi spoznale na položaj.

Toda vse te stranke skupaj se previdno izogibajo glavnim vprašanjem, ki so na dnevnem redu pri volitvah v konstituanto. Ker teh vprašanj nočejo ljudstvu postaviti meščanske stranke, jih bo s tem večjo vztrajnostjo postavljala cel čas njegova delavska in kmečka Komunistična Stranka. Ljudstvo mora zvedeti, za kaj se ima odločiti na dan volitev.

O sledečih vprašanjih ima torej sklepati ljudstvo:

1. Ali ste za to, da ostane pozabljena vojna in vse njene strahote? Ali ste zato, da ostanejo krivci nekaznovani in se maste in vesele na milijonih, ki so jih napravili iz kmečke in delavske krvi? Ali ste za to, da nešteti mladi vojaki, fantje in možje, ki so padli po vseh bojiščih sveta ostanejo pozabljeni, da ostanejo nemaščevane bolečine, beda, trpljenje in solze milijonov invalidov, vdov in sirot?

Ali pa ste za to, da se postavijo pred ljudsko sodnijo vsi tisti, ki so pripeljali do štiriletnega klanja, da polagajo račun tisti, ki so si nagrabili milijone, medtem ko ste vi prelivali svojo kri, trpeli in umirali po Galiciji, Rusiji, Italiji, Srbiji, Franciji itd. Da se napravi pravica invalidom, vdovam in sirotam?

2. Ali hočete plačati 48 milijard državnega dolga, kakor to zahtevajo vse druge stranke, ali pa hočete, da se enostavno uničijo in črtajo vsi državni dolгови, kakor je to v programu Komunistične Stranke in kakor je to storila delavsko-kmečka Sovjetska Rusija?

3. Ali hočete plačevati strahovite državne proračune, po 12 milijard na leto, od katerih gre največ za vojaštvo in žandarmerijo, ali pa hočete, da bodi temu konec?

4. Kdo naj nosi na svojem hrbtu vse strahovite posledice štiriletna vojne ali delavci, kmetje in revni delavni sloji ljudstva, kakor to hočejo vse meščanske stranke, ali pa naj se vse breme vojne zvali na hrbet tistih, ki so vojno povzročili in imeli od nje ogromne dobičke, kakor hočemo mi komunisti. Ali naj poje davčni bič po kmečkih in delavskih hrbtih, ali pa naj se pritise za kaso kapitaliste, bogataše, veleposestnike, oderuhe, verižnike?

5. Ali ste za nove vojske z Nemci, Italijani, Albanci itd, kakor to hočejo vse komunistom nasprotnne stranke, ali pa ste za mir med narodi?

6. Komu naj spada zemlja: veleposestnikom ali kmetom? Kdo naj uživa dohodke od te zemlje: kmetje ali pa veletrgovci, prekupčevalci, verižniki, izvoznikarji in banke?

7. Za koga naj delajo delavci: za sebe ali za kapitaliste?

8. Kdo naj bo gospodar te države? Ali delavno ljudstvo potom svojih delavskih in kmečkih svetov ali pa bogataši — kapitalisti kakor dosedaj?

Ali monarhija bankirjev, tovarnarjev, veleposestnikov, velike duhovščine, veletrgovcev, verižnikov in generalov, kakor to zahtevajo demokratje, klerikalci, samostojna kmečka stranka in narodni socialisti ali meščan-

ska republika kapitalistov, kakor to hočejo Kristanovi socialdemokratje, ali pa sovjetska republika

delavcev, revnih kmetov in malega človeka v vaseh in mestih, za katero se borimo komunisti?

O teh vprašanjih vam buržajske stranke nočejo govoriti, ker se boje, da bi se vam odprle oči in bi se zavedali svojih pravic. O teh vprašanjih pa imate navzlic temu odločevati na dan 28. novembra. Mi dobro vemo, da rešitev delavnega ljudstva ne more priti potem samih volitev, vendar bo ljudstvo na dan volitev izreklo najostrejšo obsodbo nad vsemi zločinci in jim ne bo dalo pooblastila, da ga tlačijo, morijo in mu pijejo kri.

Kajti pomislimo: če so nas tako krvavo zatirali dosedaj, ko jih nihče izvolil ni in so se sami postavili, kakšni bodo še-le, če jih izvolimo in s tem že v naprej podpisemo vse zločine, ki jih nameravajo izvršiti nad ljudstvom.

Trpinčenje vojakov.

Inkvizicija v negotinski vojašnici, potrjena potom ankete.

(Prevod iz »Radničkih Novin«.)

Sledeči članek je izšel v 231. številu našega lista, toda policija ga je prepovedala, »ker je videla, da izrazi (zadnjega tiska) pomenijo pozivanje vojakov in delavcev k uporabi za uničenje militarizma«.

Prvostopno sodišče je uničilo to neumno in samovoljno prepoved, ker je našlo, da v omenjenem članku ni »pozivanja državljanov na vstajo z orožjem«, kakor je v čl. 11. zak. o tisku izrecno povedano.

Zaradi bralcev, katerim ta številka ni prišla v roke, in zaradi važnosti samega članka, ga mi na novo objavljamo.

Mi tisti del strankinega dneva, ki je nasprotnik pogojev, jasno formulira, kaj odklanja v pogojih, katere razlike ga ločijo od komunistov in pod katerimi pogoji je pripravljen, vstopiti v internacionalo. Dolžnost izvrševalnega odbora je, da se vsepovsod pogaja.

Moskovski diktat.

V moskovskem izvrševalnem odboru je pet zastopnikov K. S. R. in šestnajst zastopnikov drugih strank. Mi bomo veseli, če bi se sedež izvrševalnega odbora preselil v katero drugo deželo. Zinovjev odklanja očitke o ščuvanju komunistov na vojsko Internacionala dela ni mogoča brez centralizacije in skupnega delovanja. Vprašali so tako: Ali naj umre N. S. S. N.? Ne, ona naj ne umre, ona naj izloči nekomunistične elemente, postane naj komunistična stranka. Mi smo se tudi nekoč imenovali socialdemokratična delavska stranka Rusije, sedaj se imenujemo komunistična stranka. Smo mi umrli?

V št. 208. »Radničkih Novin« od 1. septembra t. l. je izšel članek pod naslovom: Inkvizicija v vojašnicah. Tu se je navajalo, da je kruh črviv, hrana slabša kakor pominje za svinje, da vojake gonijo na poljska dela, kakor: kopat, orat; potem da so vojaki zaradi pretepanja s palicami v omedlevo padali, onemeli in oglušili. Nato, da so zverji v negotinski kasarni kaznovali vojake na ta način, da gledajo v solnce po celi dve uri, da je po deset vojakov stalo v vodi od 1 ure po polnoči do 7. ure zvečer itd.

Marsikateri meščan je mogoče pomislil, ko je bral zgoraj citirana zverinstva: četudi je od komunistov, vendar je pretirano. Da bi uničili to zablodo, ki se nahaja celo v vrstah naših simpatizerjev, konstatiramo za sedaj to:

Anketa, ki smo jo mi zahtevali, sestojala iz dveh odposlancev je pričela spraševati vojake v negotinski kasarni v petek 17. septembra t. l. dopoldne in je delala celi dan. Vojaki, ki so bili v civilu rudarski delavci, po večini iz Slovenije, se niso bali nikogar, pa tudi ne bodočih kazni, mučenja in pretepanja, temveč so potrdili vse zgoraj navedeno in so postavili na laž trditve »Radničkih Novin«, daje bil kruh črviv, stem, da so anketi prinesli pečen hlebec in v njem pečeno miš! Dalje se je doglalo, da silijo vojake, da pljujejo drug drugemu v obraz, da so po štiri in ne po dve uri gledali v solnce v največji vročini in pripekli.

Poleg vsega tega pa utrujejo ljubezen med njimi na ta način, da jih imenujejo »Švabe«. Tisti, ki so jih avstrofobi imenovali slovanofile in so zaradi tega trpeli, jih sedaj razni srbofobi imenujejo Švabe in zopet zaradi tega trpe!

Ko je anketa dokončala delo in odpotovala, je bilo pričakovati, da bo režim v tej garniziji bolj človeški. Na-

Zinovjeva govor v Halle.

300.000 naših članov (Konec.)

Je na fronti, ki so najhrabrejši bojevniki. Tudi strankini člani v ozadju so dolgega požrtvovalnega dela popolnoma izčrpani. Moj govor ni nič slabega, temveč le dokaz naše samokritike. Je to moskovski diktat? Kje je desni voditelj N. S. S. N., ki bi hotel isto povedati o svoji stranki? Mi smo doživeli bankrot. Želim vam, da bi tudi vi doživeli tak bankrot — nebankrot. Sodružica Breitscheidt objasnjuje našo kritiko s tem, da gre boljševikom slabo in da potrebujejo pomoč nemških delavcev. Mi vam kličemo:

Ne pomagajte nam, temveč sebi!

Samo po sebi se razume, da mi potrebujemo vaše pomoči, toda najtežje je že prestano. Zinovjev govori na to o pogojih. Postavlja vprašanje: Čemu postavljamo sploh pogoje? Prej smo

bili mnenja, kolikor več, tolikor boljše. Toda prišla je vojska, velike krize v internacionalnem delavskem gibanju, velika zmešnjava in sedaj so se morali postaviti ti pogoji. To je prvi pogoj, ki pravi, da se mora propaganda vršiti popolnoma v komunističnem smislu. Ravno tukaj pa se je tudi govorilo o zakritih komunistih. Naj to pač pomeni da hočete videti le odkriti komunisti? Ne!

Vi nočete biti niti odkriti niti zakriti komunisti.

Praktični poskus je pokazal, da so ti pogoji opravičeni, ki so zahtevali od vsakega, da pokaže barvo. Poostrenih pogojev niso sklenili ruski komunisti, temveč druge komun. stranke. In ta strankin kongres je dokaz zato, da je imel Bordiga prav, ker je formuliral 21. točko. Vi govorite o slučajni večini. Morali bi raje govoriti o pomembni, slučajni manjšini. Čast je za nemški delavski razred, da je on prvi izvršil ločitev.

Izvrševalni odbor mu je naložil, da

Pravimo vam, da morate ti k Leviju. Ali vas straši ime komunistična stranka Nemčije? Ime stranke, ki sta jo ustanovila Liebknecht in Luxemburg? Za Nemčijo je združitev vseh komunističnih elementov iz K. S. N., leve N. S. S. N. in tudi K. D. S. N. je neobhodna nujnost. Zinovjev zaključuje: »Živela enotna komunistična stranka Nemčije, živela naša komunistična internacionala!«

Na mnogih mestih njegovega govora so ga pretrgala viharna odobravanja in ugovarjanja desničarjev. Po govoru več minut trajajoče pritrdjevanje na levici in tribunah. Zbrani vstanejo in zapoje internacionalo.

Op. Ta govor je govoril sodrug Zinovjev, predsednik Komunistične Internacionala na kongresu Neodvisne Socialdemokratične Stranke Nemčije, ki je z 2/3 večino sklenila brezpogojni vstop v Tretjo Internacionalo.)

sprotno, poslabšal se je in se vsaki dan slabša.

Prepovedano!

Eden od oficirjev, neki Jova, bivši malar iz Požarevca, je drugi dan po odhodu anketne komisije, ko je postrojil vojake, ukazal, da stopijo naprej, kateri so komunisti. V veliko osuplost njegovih in drugih oficirjev vsi postrojeni vojaki izstopijo naprej in izjavijo, da so vsi komunisti. Cilj tega izzivanja je očividni, tendenca njegova je, da se lahko obtožijo in postavijo pred sodišče nedolžni vojaki.

Na dopust pustijo samo bogatejše vojake in svoje ljubljence, pa tudi ti morajo, čeprav so vojaki, plačati polovično karto.

Vojakov iz Slovenije, pa tudi Bosancev, ne pustijo v mesto, če pa katera puste, pošljejo za njim vohune, da bi jo ne zavil h kakemu sodrugu komunistu v mestu, toda v garniziji je sicer že po naredbi javljeno, da vojaki ne smejo obiskovati gostilne »Hajduk Veljko«, kjer je nastanjena komunistična organizacija in delavska čitalnica.

Prepovedano!

Argus.

„Demokratične“ volitve.

Meščanski volilni aparat je na delu, mobiliziral je vse. Nabrani fondi se razlivajo po deželi. Tiskarne pripravljajo letake, s katerimi bodo meščanske stranke preplavljale deželo. Lepe obljube, sladke besede — lovile bodo ljudske mase, ne prebujene bodo ulovili, ali prebujene bodo šle tja, kamor spadajo — v revolucionarno komunistično stranko. Mobilizirali so urade, ki delajo povsod v roke meščanskim strankam. Notranje ministrstvo se je spremenilo v veliko volilno pisarno. Posebno intenzivno je delo demokratov, ki so razpredli svoje mreže po celi državi. V Sloveniji so vrgli med ljudstvo geslo proti klerikalizmu in delujejo zlasti potom samostojne kmečke stranke, ki jo povsod podpirajo. Obe stranki bodeta sicer postavili lastno listo, ali to le na videz. V resnici bodo osredotočili svojo agitacijo potom agentov na deželi okoli samostojne. Ozke vezi med demokrati in samostojneži se bo pokazala tudi v kvalificiranih mandatih.

Da bo ves meščanski volilni aparat na nogah, o tem ni bilo nobenega dvoma. Naša naloga je, da pokažemo širokim masam delavnega ljudstva, kako izgledajo volitve, ki jih vodi meščanstvo, da pokažemo zlasti, kako izgleda meščanska demokracija, za katero se tako zavzemajo socijalni demokrati, pri volitvah. In naša naloga je tudi, da pazno zasledujemo vse volilne poteze meščanskih strank, da jih proletarijat spozna.

Danes nas zanima predvsem volilni zakon, v kolikor se nanaša na reklamacijsko postopanje. Buržoazija je mesece in mesece odlašala z volitvami, ali v zadnjem času se ji je pričelo čudovito muditi z volitvami. Da to ni bilo prostovoljno, o tem pač ni dvoma, kdor pozna našo buržoazijo. V ljudskih ma-

sah je iskati vzroke. Prebujenje prihaja v mase, občinske volitve na Hrvaškem in v Srbiji so to jasno pokazale.

Storili so na hitrico volilni red, ki je prikrojen tako, da mora na tisoče volilcev izgubiti volilno pravico. In to je v interesu buržoazije. Volilci, ki izgube volilno pravico, niso pristaši buržoaznih strank.

Kratki roki za sestavljanje imenikov, kratki roki za reklamacije, 24 urni rok za pritožbo na drugo instanco, zahteva po raznih dokumentih, dvomljivo besedilo, vse to bo oropalo tisočim volilcem pravico volitve.

V Ljubljani so n. pr. pričeli sestavljati volilne imenike, še predno so poznali zakon, vpisali so le one, ki so bivali vsaj leto dni v mestu. Izpuščeni so vsled tega predvsem delavci. V osmih dneh se naj potem ob takih imenikih izvrše reklamacije! Mudilo se jim je z reklamacijskim rokom. Rekli bodo: »saj ste imeli časa osem dni, da bi bili vse zreklamirali. Tudi mi nismo imeli več časa«. Kapitalisti sede stalno v kraju in se ne selijo kot delavci, ki jih lov za delom žene iz kraja v kraj. Zato tudi za meščanske stranke reklamacijska doba ne igra nobene vloge. To je vaš demokratizem.

In kako si to mislijo meščani, da bi mogel delavec tekom 24 ur vložiti pritožbo. Prvič ne pozna zakona in navadno niti časa nima. Saj je dovolj, da je napisano na papirju, da se lahko pritoži.

Potem so bili v občinah na deželi razgrnjeni volilni imeniki ob takih urah, ko so bili delavci na delu. Kako naj delavec reklamira, če niti prilike nima, da bi pogledal v volilni imenik!

Kakšni križi in težave so bili z dokumenti. V zakonu nikjer ni povedano, kaj se smatra za javno listino, vsled česar je moglo sodišče po svojem presojati, kaj smatra za javno listino. Koliko jih je bilo, ki so radi tega izgubili volilno pravico!

Ves zakon je tako kompliciran in zveržen, da ga oblasti najrazličneje razlagajo, niti oblasti s svojimi juristi si niso na jasnem. Kako se naj potem spozna delavec.

Opozoriti moramo ob tej priliki zlasti na naslednji primer:

Dočim se je postavilo mariborsko okrožno sodišče na stališče, da ima volilno pravico samo tisti, ki je bival do razglasa volilnega reda vsaj šest mesecev v občini, se je ljubljansko sodišče postavilo na čisto drugo stališče. Sklenilo je, da ima vsak volilno pravico, ki je bival dne 6. septembra v občini ne oziraje se na dobo bivanja. Seveda tega niso nikjer objavili, ampak se je izvedelo samo pod roko in to v času, ko je bil že skoro konec reklamacijske dobe.

Neverjetno se je dalje zlorabljala določba, da Nemci nimajo volilne pravice.

Ali hočemo še naštevati — mislim, da je dovolj.

Naj živi meščanska demokracija!

V.

Duševni delavci in komunizem.

V očeh kapitalista človeško delo ni prvovrstna sila, iz katere izvira vsaka kultura, ni izvor, ki naj zadovolji potrebe delavnega človeštva. Kapitalizem ceni človeško delo toliko, kolikor ga more izrabljati, kolikor povečuje bogastva bogatašev. Človeško delo, ki ne izvršuje te funkcije, nima mesta v sistemu kapitalizma, to delo je »odveč« in »neekonomično«. Ta ocena človeškega dela od strani kapitalizma se najbolj vidi pri fizičnih delavcih. Ko so te pritegnili v kapitalistični sistem, je to imelo

za posledico največjo bedo in stalno nesigurnost eksistence. Mehanizacija proizvodnje, skrajšanje dela v nekaterih obratih na roko, ki se dajo lahko naučiti, je omogočilo kapitalistom, da postavijo delavcem take pogoje, da se vsaki čas lahko brez škode odresejo delavca. Kapitalist ve, da mu industrijska rezerva da vsaki čas zameno. To pripravno okoliščino kapitalisti izrabljajo v precejšnji meri. Zmanjšujejo dneve, podaljšujejo delavni čas do skrajne meje možnosti. Edini cilj, za katerim je hitel kapitalizem, je bila eksploatacija, toda zaradi tega se je pogreznilo na milijone ljudi v siromaštvo in nesrečo. Delo in kultura si ne pomagata drug drugemu v kapitalističnem sistemu, temveč se izključujeta, kolikor je to odvisno od volje posedujočih razredov. Kolikor več so ustvarili delavci, toliko manj so občutili dobrote kulture.

Toda ta dejstva se ne omejujejo samo na ročne delavce. Ta dejstva delujejo tudi na duševne delavce. Tudi ti imajo za kapitaliste samo toliko vrednosti, kolikor jim pomagajo pri izkoriščanju in prinašajo povečanje dobička. Mehanizacija dela, ki napreduje tudi pri duševnih delavcih, daje delodajalcem samo povod, da poslabšajo pogoje za življenje duševnih delavcev. Med njihovo denarno plačo in možnostjo, da se ž njo zadovoljijo najnujnejše potrebe, je razlika vedno večja. Z vsemi sredstvi delujejo delodajalci na to, da plače kolikor mogoče znižajo, da se duševni delavci vse bolj pogrezajo v siromaštvo. Toda duševni delavec je nasproti delodajalcu ne samo v slabšem, temveč mnogokrat v zelo slabšem položaju, kakor ročni delavec. Duševni delavec trpi tudi zaradi pretiravanja cen od strani kapitalistov. Priskutni oderuh jemlje tudi duševnemu delavcu tisto majhno, kar je v težkem boju za povišanje plače pridobil od delodajalca.

Zaradi tega pri sedanjih volitvah duševno delavstvo ne more zavzeti nobenega drugega stališča, kakor ga ima revolucionarno ročno delavstvo. Tudi za duševni proletarijat je mogoč samo en izhod iz bede, v katero ga je pahnil kapitalizem, in ta je: ogorčeni boj proti imujočim razredom in njihovim političnim predstaviteljem, meščanskim strankam.

Duševni delavci morajo, kakor so to napravili ročni delavci, spoznati, da gre samo komunizem po poti uničenja kapitalističnega izrabljanja. Samo komunistična revolucija more osvoboditi ročnega in duševnega delavca kapitalističnih verig. Samo komunizem more napraviti človeško delo za izvor prave kulture za ljudi dela. Samo v komunizmu bo duševno delo služilo človeški družbi. Zmaga komunizma bo uničila kapitalizem in osvobodila duševno delo kapitalističnih okov.

Kako demagoško falsificira „Naprej“ razredni boj mednarodnega proletarijata.

Odkar je bogati stric iz Amerike g. Kristan glavni urednik »Napreja«, prekaša demagoštvo tega lističa vse bulvarno časopisje iz Amerike. Amerika je tipična zemlja kapitalizma in zemlja, v kateri se proletarijat zastruplja z najhujšimi koruptivnimi metodami, da bi ga tem lažje izkoriščevali ameriškani trusti in sindikati. Stric iz Amerike ni zastoj študiral med vojno šolo ameriške korupcije. On je to bodlo falsificiranje javnega mišljenja, podtikanja nasprotnikom neresničnih stremiljenj, laži in obrekovanja prenesel na rodovitna slovenska tla, kjer bodo med nekajnimi

šnopsarskimi prijatelji Kristanovci rodila zlato klasje.

Poglejmo en primer! »Naprej« piše: »Poglejmo v Nemčijo to staro zibelko socijalističnega pokreta. Vsi vemo, na kako visoki kulturni stopinji se nahajajo nemški delavci. Oni imajo ogromne organizacije, razpolagajo z bogatimi knjižnicami, na njihovi strani stoji številna strokovno naobrazena inteligenca, oni imajo denar, oni imajo stare izkušene parlamentarce in kaj vidimo? Ali zahtevajo oni revolucijo in takojšnjo diktaturo? Niti od daleč! Oni so mnogo praktičnejši in zato previdnejši in ne bomo se motili, če trdimo, da so oni skromnejši in previdnejši v svojih zahtevah ravno vsled svoje visoke izobrazbe in ne zahtevajo drugega kakor obrtne svete! O kaki diktaturi ni govora!

Tako je tudi na Francoskem in povsod, kjer ima delavstvo za seboj trezno in resno politično šolo in dolgotrajno parlamentarno prakso.«

Sedaj pa naj trezno, pametno in resno misleče delavstvo prebere manifest Nemške nezavisne socijaldemokratske stranke, ki ima okoli eden milijon članov, ter iz njega vidi, kako mislijo, kako delajo proletarske stranke na Nemškem. Dasi je v francoski socijalistični stranki desno krilo nekaterih voditeljev, vendar celo to desno krilo stoji na principu diktature proletarijata.

Samo notorični renegati in morilci proletarijata kot so Noske in Scheideman in notorični nacionalni šovinisti kot so Dr. Remer in notorični socijalskijotje in renegati kot so Kristani vodijo namesto kapitalistov med delavstvom boj proti ideji proletarske države t. j. proti diktaturi proletarijata.

Nemškim delavcem.

(Manifest neodvisne socijaldemokratske stranke Nemčije.)

Nastopila je doba mednarodne meščanske vojne. Izkoriščevalci celega sveta se združujejo v obrambo svojega sveta, svoje oblasti, svojega gospodarstva pred vašim naskokom. Njihove bele armade stojijo pripravljene v vseh delih sveta, da z ognjem in mečem, s krvjo in z železom utrdijo imperalistični sistem pohlapčevanja delavnega človeštva. Besni boji divjajo okoli ognjišča socijalne revolucije, okoli sovjetske Rusije, ogorčen metež se začneja med zaslužjenimi in teptanimi narodi Vzhoda in med evropskimi imperalističnimi trinogi. V vseh kapitalističnih deželah stopa proletarijat v gibanje. Poglejte na junaški boj sovjetske Rusije, pogledajte napad italijanskih proletarcev na razbojniško gnezdo italijanskega kapitalizma, glejte kako se drami delavski razred Anglije iz otopenosti večih desetletij! Spomnite se junaških bojev finskega in ogrskega proletarijata! Spomnite se žrtv, ki ste jih sami doprinesli in spoznajte svojo zgodovinsko nalogo.

Socijalna revolucija je razbila meje nacionalne države. Med tem ko se združujejo izkoriščevalci vseh dežel, si podaja roko revolucionarna predstraža internacionalnega proletarijata čez vse meje. Eden sovražnik, ena fronta, eden cilj! V vseh deželah dvigajo najpogumnejši proletarci bojno zastavo socijalne revolucije, prapor tretje internacionale. Zgodovinska ura svetovne revolucije, nasilnega svetovnega prevrata za osvobodjenje človeškega rodu je udarila. Internacionalna solidarnost revolucionarnega proletarijata postaja dejstvo.

Nemški proletarci, nemške proletarkel

Z radostjo in ponosom ugotavljamo, da je na našem strankinem kongresu,

na kongresu neodvisne socijaldemokratske stranke Nemčije prvič v zapadni Evropi z na daleč vidne tribune govorila komunistična internacionala, internacionala dejanja narodom zemlje. Njen klic bo našel mogočen odmev na celem svetu. Kongres neodvisne socijaldemokratske stranke Nemčije je pristopil k Internacionali dejanja. Naša stranka vstopa v strnjeno fronto najpogumnejših predbojnikov proletarijata in je s ponosom in bojevitim navdušenjem dala svojo izpoved za svetovno revolucijo. Čas bratovske nesloge med najbolj revolucionarnimi elementi nemškega delavskega razreda je minil. Prosta je pot za veliko revolucionarno stranko množic Nemčije, prožeto z enim duhom, eno voljo in enotno akcijo. Združitev revolucionarnih bojevnikov proletarijata v mogočno komunistično stranko množic v Nemčiji je pred vratmi.

Na vas, delavci in delavke Nemčije, ki ste se do sedaj borili z nami, na vas vse, ki simpatizirate z nami, na vse proletarce, ki trpe isto bedo, isto stisko in isti pritisk, se obračamo mi v tej zgodovinski uri. Silna in drzna je naloga, ki jo morate izpolniti, napraviti morate odločilni predor v trdnjavo kapitalističnega sveta, s tem da vržete nemško meščanstvo in zgradite na njegovih razvalinah socijalistično Nemčijo delavnega razreda. Od vas zavisi, da izbojujete največjo zmago svetovne revolucije. Vi ste orodje zgodovine! Vi ste določeni, da se borite v prednjih vrstah svetovnega proletarijata za osvoboditev človeštva!

S tem, da sprejmete boj proti svojim smrtnim sovražnikom v Nemčiji, se borite za proletarijat celega sveta. Strnite svoje bojne vrste! Spoznajte svoj položaj, spoznajte, da imate samo en izhod: naskok na kapitalizem, socijalna revolucija.

V nepopustnem boju proti draginji, proti davčni politiki kapitalistične države, v borbi za kontrolo nad produkcijo, v boju proti brezposelnosti preizkušate vsaki dan svoje moči. Vaše revolucionarne akcije, da zaprete pot protirevolucionarnim nameram proti sovjetski Rusiji, izražajo vašo internacionalno solidarnost. V nepopustnem boju morate strniti svoje vrste. Večbajte se v železni revolucionarni disciplini, bodite strnjeni in pripravljeni na boj!

Proč s prokletim kapitalističnim sistemom!

Živela komunistična internacionala!

Živela svetovna revolucija!

Živela osvoboditev človeškega rodu!

Halle, 17. oktobra 1920.

Strankin kongres
neodvisne socijalistične stranke Nemčije.

Tako torej stoje stvari na Nemškem in o tem gosp. Kristan previdno molči.

Janko Petakovič:

Mezdno gibanje 12.000 rudarjev v Sloveniji.

V »Rdečem Praporju« smo že opisali žalostno stanje 12.000 rudarjev, ki jih je prisililo, da so 7. oktobra podali premogokopni družbi in deželni vladi v Ljubljani zahteve, po katerih naj bi se jim kolikor toliko poboljšal položaj.

Da pa bi bile te zahteve jasno utemeljene, sem smatral za potrebno podati sedanjí položaj rudarskih mezd, minimum življenjskih potrebščin in plač in kolikšna je gospodarska vrednost

posameznega rudarja. To sem razložil podrobno zato, da se nam ne bi očitalo, da so naše zahteve pretirane.

Čeprav sem vse to preciziral, smatram za potrebno se še enkrat na kratko dotakniti vseh teh vprašanj.

Videli smo, da je povprečna plača rudarjeva 47 kron na delavni dan, dočim znašajo njegove potrebe 84 kron, kar pomeni, da prestrada vsak dan primanjkljaj od 37 kron. Ravno tako sem dognal, da je gospodarska vrednost rudarjeva 200 kron na dan, za kar pa dobi povprečno samo 47 kron, torej ostane podjetju od vsakega rudarja bruto 153 kron za vsak delavni dan. Lahko se reče, da podjetje vzame od tega, kar pridela rudarjeva delavna moč, tri dele, dočim ostane rudarju samo en del. Kako je to resnično, se vidi iz tega, da delavec s 7 družinskimi člani ne dobi dnevno za hrano več na osebo kot 7.20 K. Ali je to življenje, ali se s tem da opravljati tako težko in naporno delo? Ne! Tako majhna in mizerna nagrada ogroža ne samo življenje rudarjev, ampak tudi nadaljno

produkcijo premoga.

Če delavec nima dobrih življenjskih pogojev, mu pomanjkanje izpodkopa zdravje in mu jemlje sposobnost za intenzivno delo, zlasti pa rudarskim delavcem. Lahko se po pravici reče, da je največji vzrok prenizke produkcije premoga sedanje slabe plače rudarjev. Toda delničarjem rudnikov ni ležeče na posledicah nizke produkcije, gre se jim samo za dobiček. Zaradi tega dobička, zaradi nekaj milijonov kron na mesec so ti ljudje postavili na kocko obstoj 12.000 rudarjev s 40.000 člani družine, kakor tudi celokupno produkcijo premoga.

Današnje rudarske mezde ubijajo intenzivnost in energijo za delo. Posledice zverinskega izrabljanja, ki ga uganjajo delničarji z rudarji, se vidijo iz sledečega:

G. Skubic kot zastopnik podjetja pravi: en delavec s 5 člani družine dobi plače na delavni dan 75 kron. Dobro! Če se to razdeli na 30 dni, potem pride na dan 55 kron, dočim potrebuje rudar s 5 člani družine 190 K dnevno. Primanjkljaj znaša 135 kron. To se nadomesti z lakoto. To potrjujejo številke iz ust samega gosp. Skubica. Ali je treba še boljšega dokaza, v kakšnem peklu živijo rudarji.

Čeprav je jasna pravičnost naših zahtev in zverinstvo podjetniškega izrabljanja, vendar v tem važnem in resnem vprašanju

drží vlada s podjetniki.

Deželna vlada, poklicana, da gre na roko zahtevam, je s celim svojim dosedanjim obnašanjem branila izkoriščevalce na škodo izrabljanim. Na prvi seji dne 20. oktobra se je vlada trudila na podlagi nekaj zastarelih knjig dokazati, da so plače rudarjev enake njihovim potrebam. Med tem časom pa so bila poslana, gotovo po njeni naredbi, orožniška pojačanja v vse rudarske revirje brez dvoma zato, da se potom bajonetov prepričajo lačni rudarji, da jim gre dobro. Na drugi seji dne 22. oktobra je vlada poklicala vse modrijane svojega aparata, da najdejo izhod temu težkemu vprašanju, t. j. da rešijo zadevo tako, da volk bode sit, ovce pa cele.

Gospodje so govorili, da je treba rudarjem zagotoviti minimum eksistence, dobiček pa mora zopet ostati enak. G. Skubic je zavijal številke tako, da se je povzpел do trditve, da imajo rudarji več, kakor zahtevajo. Zakaj pa torej, gospodje, nočete izpolniti teh zahtev?

Na seji od 25. X. je dr. Majer izjavil, da je za prehrano rudarja dovolj 19 kron na dan. Potem so gospodje rekli, da rudarji niso vajeni jesti mesa in da jim ni potrebna duševna hrana. Rekli so tudi da so rudarji navajeni samo na krompir, fižol in repo. Gospodje brez dvoma mislijo, da niso rudarji nič drugega kakor živina. Dočim so delavski delegati zastopali stališče, da mora rudar imeti celo hrano kulturnega človeka, so gospodje iz vlade stali na nasprotnem stališču. Cela diskusija, ki je trajala 4 ure ni pripeljala do pozitivnega rezultata, t. j. do ugotovitve eksistenčnega minimuma, ker je g. Skubic branil dokaz dr. Majerja in izkazalo se je, da se tem gospodom nikakor ne gre za kakovost hrane, ampak za visokost dobička podjetnikov. Ne gre se za življenje 12.000 rudarjev in njihovih družin, ampak za bajeslovne profite podjetja.

(Konec prihodnjič).

Spoštujem!

Imenovali so jo uredbo o delu in redu, in ker narod ne mara niti za delo niti za red, se je ogorčeno dvignil proti uredbi!

In potem ko so jo prekrščevali v uredbo »o svobodi dela«, »o osiguranju javne varnosti in reda«, so se ministri nazadnje spomnili, da jo prekrstijo v uredbo o spoštovanju države.

Ideja je bila genijalna.

Delovanje je bilo sijajno, poražujoče. Dvignjene pesti so zatrepetale, so omahnile in namesto čvrste in grozeče pesti je ljudstvo pritisnilo onemoglo pest na prsi in je pripognilo hrbet. Iz vseh ust slišim tihi, mrtvaški šepet, molitev: Država, jaz te spoštujem!

Spoštujem tvoje vzgledno državno edinstvo, ki ga sestavljajo avstrijski, madžarski in turški zakoni in tvoje izvanredno vzorno narodno edinstvo, kije sestavljeno iz podpihovanja plemenskega sovraštva;

Spoštujem tvojo zmešnjavo in kaos, o država, kajti iz kaosa se je rodil svet;

Spoštujem tvojo vlado, toda ne vem več, koga naj v vladi bolj spoštujem: ali Vesniča goljufa, ali Vesniča kvartopirca, ali akcijonarje subotiske klavnice, ali zastrupljevalce s cijankalijem, ali demokratskega uredbodajalca bankirja in večmiljonarja Draškoviča ali po vrsti vse druge trgovce;

Spoštujem Narodno Predstavništvo, kakoršnega še nikoli nismo imeli in ga ni imela še nobena država, odkar so države in narodi;

Spoštujem policijo, ki izvršuje nasilja in policaje, ki so se kot arestantje izučili za policijske uradnike.

Spoštujem tvoje vojne komande, kjer sedijo Rusi, nemški špijoni;

Spoštujem tvoje kasarne, kjer pretepajo vojake;

Spoštujem z eno besedo vse, kar je v tebi in kar od tebe prihaja, o država, ker vem, da tako ne boš dolgo vozila! Amen!

(Iz »Rad. Novin« in »Nov. Sveta«.)

29. oktober.

»Narodni« praznik je obhajala zadnji petek slovenska buržoazija — praznik osvobojenja. Meščanski listi so prinašali uvodne članke, spominjajoče se pomena 29. X. t. j. dneva, ko je bila Avstrija v poslednjih vzdihljajih.

Dvakrat je že obhajala slovenska buržoazija dan osvobojenja, ali ta proslava je minula brez prazničnega razpoloženja — široke mase delavnega ljudstva so ostale hladne.

Razumljivo je to. Pomen 29. X.

je za slovensko buržoazijo jasen. Ta dan pomeni za njo pričetek oblasti, pomeni, da je zamenjala ulogo s prejšno nemško buržoazijo. Osvobojena je bila in stopila je na njeno mesto.

Za mase delavnega ljudstva pa 29. X. ne pomeni osvobojenje, ta dan pomeni samo, da je slovenski proletarijat zamenjal gospodarje. Mesto Nemca, je prišel Slovenec, mesto nemške buržoazije je prišla slovenska. Nesvoboden, tlačén in izkoriščen je bil slovenski proletarijat v Avstriji, nič drugači ni danes.

29. X. pomeni za proletarijat samo eno stopnjo k osvobojenju. Nacionalno osvobojenje je ustvarilo podlago za razredni boj med slovensko buržoazijo in slovenskim proletarijatom. Nemški imperijalizem je ta boj zaviral, široke mase niso imele jasnega pogleda, ker jim ga je zatemnjeval nacionalizem, ki je potiskal v ozadje socijalne boje. Samo v tem je pomen 29. X. za slovenski proletarijat.

Iz komunistične Slovenije.

Zabukovca. Zločinski atentat na delavstvo premogokopa v Zabukovci. — Marsikdo od cenjenih bralcev se bode čudil in mislil, da ni mogoče dandanes rudarjev brez dela in jela postaviti na cesto, kakor se je zgodilo pri nas v Zabukovci. Odpustilo se je 15. oktobra 50 in 30. oktobra se namerava odpustiti še 50 delavcev.

Spretni gospodje okrog »Unije«: Čobali, Tokani in drugi funkcionarji so natančno vedeli že lansko leto za ta napad na delavstvo. Intervenorali so se na »Uniji« rudarjev v Zagorju, da se pošljejo v Zabukovco strokovnjaki, da se pregleda stanje tukajšnjega rudnika. A Čobal nas je kratkomalo zavrnil, češ da Jugoslavija nima temu primernih strokovnjakov. Ko je deputacija socijaldemokratske stranke, katere se je udeležil g. Tokan, intervenirala na Osrednjem uradu, so celo krivdo vrgli na komuniste, da je štrajk povzročil to nezgodo, da se morajo delavci odpustiti. Izgovarjali so se, da izgubi rudnik, oziroma država, tri milijone kron na tri mesece pri produkciji. Pozabili so povedati, da se celo leto v prid razširjanju rudnika ni preskrbelo nič. Pozabili so omeniti, da se pri rudarjih, ki delajo kot črna živina, ne dela zgube. Zguba je le pri tistih, ki so brez dela.

Torej sedemdnevni štrajk bi naj bil povzročil celo katastrofo, da se vrže 100 delavcev iz dela. Res brihtne reči so nam navedli ti gospodje. Torej je razvidno, da jim je edino štrajk trn v peti, ker je naše edino orožje. Farbali so naše rudarje tudi s tremi milijoni kron, ko znašajo vsi izdatki za tri mesece en milijon 200.000 K. Lepo so nabrili socijalne demokrate s Tokanom vred, ki ne znajo zračunati, koliko znaša plača na 356 delavcev, povprečno 30 kron na storjeni ših. Torej so nas zopet lepo potegnili na limanice.

Kakor nam je znano, je rudnik Zabukovca bogat na premogu. Predbacija se rudarjem, da se rudnik ne rentira radi premale produkcije. Premog, ki nam kaže glavo, pulijo za lase. Vso krivdo so vrgli na rame komunistov in sedemdnevnega štrajka.

Zahtevamo od ministrstva v Beogradu za šume in rude, ki bi morale vedeti, kako koprnijo revni kmetje in delavci, da bi se jim dalo na zimo premoga, ker se lačni otroci tresejo od mraza, da poskrbi za to, da se bo rudnik širil, ne pa uničeval. Zahtevamo, da pošlje komisijo, da pregleda stanje rudnika in pokliče stare rudarje, ki dobro poznajo bogastva rudnika na

premoğu v Zabukovci. Delavci bi se morali na delo jemati, ne pa na cesto metati.

Savez rudarskih delavcev podružnice Zabukovca zahteva:

Vsem dalavcem, kateri so se odpustili, se naj da dopust, da se lahko za nekaj časa brez rudnika prežive.

Vsi kvalificirani rudarji naj se sprejmejo zopet v delo, ali se naj jim delo druge preskrbi, ali pa se jim da primerna podpora, da se lahko čez zimo prežive.

To se naj zgodi, ker ni delavstvo krivo, da so se delavci odpustili, temveč komp. Vodstvo v Zabukovci.

Torej delavci v Zabukovci, pozor. Da nas drugi mesec zopet ne vržejo ven na cesto, oklenimo se čvrsto naše organizacije zveze rud. delavcev Jugoslavije, ki v resnici zastopa naše interese.

Tržič. Sodrugi iz Tržiča nam pišejo: Vsem ljudem mora biti jasno, kako nesramno se laže »Večerni list«, ki piše o »komunističnem shodu v Križah pri Tržiču« in pravi, da sta prišla dva govornika in deset poslušalcev. Ta shod so imeli socialdemokratje in sedaj ga hočejo nam komunistom naprtiti. Le naj proklinjajo našo stranko, ki bo 28. novembra pokazala svojo moč vsem uničevalcem ljudstva.

Križe pri Tržiču. — Štiri leta so klerikalci oznanjevali svoj krvavi evangelij, pošiljali in blagosiljali kmete in delavce, naj se morijo med seboj, češ da si bodo na tak način zaslužili sveta nebesa. Zapisali so na svoja bandera: ubijaj svojega bližnjega in pozabili so glavne nauke Kristusove. Bližajo se volitve in oni vabijo z lažmi. obrekovanji svoje ovčice, da oddajo glasove za njihov krvavi evangelij, ki ga označajo, za nove vojaške kredite, za katere glasujejo in bodo glasovali, za ropanje delavcev in kmetov, ki so ga sistematično vršili dve leti, odkar sede na vladi. Ali ljudstvo v Tržiču in okolici pozna te farizeje in pismarje, ki kupčujejo z valutami v Beogradu, prodajajo izvoznice, v cerkvah pa hinavsko govore za blagor ljudstva. Ljudstvo bo 28. novembra glasno in jasno obsodilo velikanske zločine, ki jih je delala vsa ta klerikalna, liberalna in socialpatriotična gospoda. Korošec, Žerjav, Kristan ne bodo več politično sleparili med našim ljudstvom. Ljudstvo je na delu spoznalo, da so oni samo zastopniki bank, tovarn, veletrgovcev in spekulantov.

Domače in razno.

Politični kameleoni ali Golouh je predsedal v »koruzni socializmu«. Spreminjanje politične barve radi hipne politične konjunktore je tipični znak malomeščana. Vzglede imamo na Slovenskem več kot dovolj. Ampak tako očividnega in neznčajnega političnega renegatstva kot je Golouhovo slovenska politična javnost menda ne pomni. Ker nimamo prostora, da se bavimo na dolgo in široko z njegovo osebo, pribijemo samo nekatera dejstva, da se ne bi dali sođrugji, ki Golouha ne poznajo, od njega prevariti in zapeljati.

Na lanskem kongresu stranke v deželnem dvorcu je stal na levici in bil proti ministerjalizmu, kar ga ni motilo, da je nekaj časa pozneje izrazil nekaterim sođrugom, da je pripravljen prevzeti poverjenišvo.

On je bil eden glavnih razkočnikov stranke, eden od prvih borcev proti koruznemu socializmu, kar ga ne moti, da danes zagovarja koruzni socializem, da je danes stopil v službo koruznih socialistov.

Kadar stoji rdeča armada pred Var-

šavo, je navdušen komunist; kadar rdeča armada odstopa, postaja sentimentalni koruzni socialista.

Še nedavno je sođrugom komunistom zaupno razkril veliko resnico, da je »on« tisti, ki je ustanovil komunistično stranko, da je to »njegova« stranka, da je to »njegov« otrok. Danes je na skrivaj zapustil, to kar je »ustanovil« in potuhnjeno in na skrivaj dela za stranko koruznega socializma. Ali ga je omamila koruza, ali so ga omamili dolarji, banka in konsumi — ?

V zadnjem času je začel pobirati nekatere podpise za nekak sporazum med koruznimi socialisti in med Golouhom. Sodruga opozorjamo, da Golouh ni niti organiziran v Komunistični Stranki in da je njegovo delo podlo rovanje proti enotnosti ljubljanskega zavednega proletarijata.

Golouh je zgrešil svoj poklic. Če bi ostal kot je bil poet delavskega gibanja, bi ga danes proletarijat čital. Politika ni ljubimkanje in proletarijat ni ljubica, iz katere naj bi poetje a la Golouh delali svoje pesniške eksperimente.

Liberalci kapitalisti so v velikih skrbah za volitve v konstituanto. Bojijo se za svojo moč in oblast, za krasni položaj, ki ga imajo sedaj, ko morejo brez meja krasti in ropati delavno ljudstvo. Zlasti jih skrbi mogočni napredek Komunistične Stranke Jugoslavije. Da se ne bi delavno ljudstvo združilo celo v svoji revolucionarni Komunistični Stranki, stoji kapitalizem z vsemi svojimi simpatijami na razpolago lažidelavskih stranic, kakor je narodno-socialna in socialpatriotična, samo da se onemogoči sloga delavskega razreda in obdrži oblast kapitala. Žalostni »Naprej« ima čez 50.000 kron deficita vsak mesec in vendar izhaja kot dnevnik, ima pa morda tisoč naročnikov, ki plačajo. Sedaj pa je še »Nova Pravda«, glasilo narodno-socialne stranke, postalo dnevnik — za časa volitev. Kapitalizmu in liberalcem se mamejo tla pod nogami, zato išče zavezničke in hlapce na vseh koncih in krajih. In zato je »Nova Pravda« postala dnevnik.

Liberalni in socialpatriotični bratci v obemu. Naravnost ganljivo je, kako naši demokratje vsepovsod in ob vsakem času zagovarjajo in hvalijo svoje zavezničke in hlapce socialpatrijote. Ko so »social«-demokratje izdali svoj volilni oklic, ga je »Slovenski Narod« pretiskal v precejšnjem obsegu in ni rekel žal besedice. Celo rekel in podčrtal je, da so socialni demokrati za pametno valutno rešitev itd. Edino, kar jim je v očetovskem tonu očital, je bilo to-le: ne govorite o republiki, ko vemo, da nimate nič proti monarhiji. Vi pravite, da ste za republiko za to, da bi nalovili kaj glasov pri volitvah. To vam tudi mi želimo. Ali če boste govorili preveč o republiki, bo vtegnilo ljudstvo stvar za resno vzeti, česar pa vi gotovo ne želite.

»Slov. Narod« in »Jutro« z navdušenjem prinašata vsak resnični ali lažni uspeh socialpatrijotov v inozemstvu, vedoč, da je to v korist kapitalistom. Zadnjič je »Slov. Narod« opozarjal naše socialpatrijote, naj vendar store svojo špijonsko in denuncijantsko dolžnost in puste zapreti sođruga Nachtigala v Mariboru. »Slov. Narod« dobro ve, da se je obrnil na pravi naslov; isto je, če se obrneš na naše socialpatrijote ali pa na državno pravdnštvo in na policijsko ekspozituro.

Sedaj pa se »Jutro« v svoji petkovi številki milo joka radi poloma naših socialpatrijotov na Štajerskem. Imenuje

jih »zmerne, še narodno čuteče socialne demokrate«.

Res ganljiva je ta prisrčna ljubezen med demokrati, zastopniki kapitalizma, in socialnimi demokrati, »zastopniki delavstva«.

Zastonj se vesele! Razni meščanski listi, mad njimi »naprej« in »Večerni list«, so z velikim navdušenjem zabeležili pojav manifesta takolimenovane »marksistične opozicije« v Srbiji. To je razumljivo: buržoaziji je jako simpatično in koristno vsako gibanje, ki bi hotelo razdvajati komunistične vrste. Zlasti sedaj, ko stojimo pred volitvami v konstituanto. Ali njihovo veselje je zastonj. »Radniške Novine« odločno dementirajo vest meščanskih listov, da so se štiri organizacije v Beogradu priključile centrušašem. Proletarijat v Srbiji in v celi Jugoslaviji je in bo držal vstrajno enotnost revolucionarnega proletarskega fronta.

Ruski beli gardisti v Jugoslaviji. Neki tukajšni dnevnik je prinesel zadnje dni vest iz Beograda o temni aferi ruskih beguncev, tičoč se poverbe pol milijona dinarjev. Zname so nam sicer razmere teh beguncev, vemo, iz katerega vira prihajajo podpore tem ljudem, ki bi prav lahko ostali v svoji domovini, ako bi hoteli doma delati, pa jim menda težka vest iz Kolčakove, Judeničeve in Djenikine dobe tega ne pripuša. Jasno je, kaj gotovi krogi s sprejemom in naselitvijo teh beguncev nameravajo. S tem vprašanjem se bomo še pečali, za danes opozorimo, da nekateri teh beguncev naravnost izzivajo k temu, da se to vprašanje načne. Tako se na pr. hvali po Ljubljani neki baron Choribut Daškevič, baje bivši minister, da je pustil toliko in toliko boljševikov pobesiti. Gospoda beli gardisti, pri nas ni polja za pobešanje, ako vas pa po tem skomina, tedaj je bolje, da poskusite, ako vas mika in imate poguma, to še jedenkrat v vaši domovini. Mi hočemo mir in red, za ruski beli teror se pa zahvaljujemo.

Iz stranke.

Vsem organizacijam K. S. J.

7. novembra t. l. bo triletnica ruske Komune. Ta dan bo 3 leta, odkar se je izvršila slavna in zmagovita boljševiška revolucija v Rusiji.

Centralni izvrševalni Odbor KSJ. je sklenil, da se ta dan, ko se je iz junaških naporov in žrtv revolucionarnih ruskih delavcev, kmetov in vojakov, vzdignila prva svetovna delavska in kmečka država, Sovjetska Rusija, praznuje na vreden način.

Zato naj vse naše organizacije praznujejo 7. november, kot triletnico ruske Komune, s shodi, konferencami, predavanji i. t. d. — po lokalnih razmerah.

Centralni izvrš. Odbor KSJ.

Mednarodni pregled.

Nova zmaga Komunistične Stranke v Srbiji.

Kumanovo, 25. okt. Pri ponovnih občinskih volitvah smo zmagali z 200 glasovi večine nad združenimi radikalci in demokrati. Pri prvih volitvah je dobila komunistična lista 720 glasov in obe meščanski skupini 781 glasov. Sedaj smo zmagali nad meščansko koalicio z 200 glasovi večine.

Živelo rdeče komunistično Kumanovo!

Revolucionarno gibanje v francoski mornarici.

Pariz, 23. okt. Sodišče v Havru je obsodilo štiri mornarje iz posadke »Menasa«, ki so se vprli v nekem angleškem pristanišču, na ječo od 1 meseca do 1 leta. Drugi mornarji so dobili raz-

lične kazoi. V znak protesta proti obsodbi so mornarji v Havru in Marseillu sklenili enodnevno stavko.

Kongres meksikanskih komunistov.

V Meksiku City se je vršil kongres meksikanskih komunistov. Zastopane so bile skupine provinc Meksika, Puebla, Vera Cruz, Jukatan in Tamaslipas.

Vstop uragvajskih socialistov v III. Internacionalo

Montevideo, 25. oktobra. Na socialističnem kongresu, ki se je tu vršil, je bil z 2/3 večino sprejet predlog za vstop v III. Internacionalo.

Rudarski štrajk v Angliji.

London. Izvrševalni odbor je stopil v pogajanja z vlado. Prišlo je do sporazuma, po katerem se rudarjem zvišajo plače. Rudarji pa se obvežejo na povišanje produkcije.

Zmagovita rdeča Sibirija.

Moskva, 23. okt. Zavzeli smo Čito, poslednje veliko mesto sibirskih kontrarevolucionarjev. Semjonov je pobegnil aeroplanu.

Politična šola v Ljubljani.

se odpre v četrtek, dne 4. novembra ob 1/8. uri zvečer v Delavskem domu, Turjaški trg 2. Predaval boe s. Lemež. Vpisovanje pri prvi uri. Opozarjamo sođruga, da se politične šole udeležijo in se pravočasno oglasijo.

Seznam i danih podpor od 5. maja do 21. oktobra t. l.

Škofjaloka: Franko Ter. 1700 K, Kováč Ant. 500 K. — **Tržič:** Bader Fr. 1500 K, Mezek Iv. 200 K. — **Kranj:** Eržen Fr. 900 K, Pirc Libert 2600 K, Smuk Val. 2100 K, Eržen Iv. 1700 K, Soklič Iv. 400 K, Karlin Rud. 200 K, Okorn Fr. K. 300 K, Kozjek 200 K, Poljšak 1010 K. — **Nomenj:** Selan 300 K, Andolšek 300 K, Polak 200 K, Cerar 200 K, Zupanc 100 K, Jurgec Karl 200 K. — **Jesenice:** Čuk Iv. 800 K, Mlakar Jos. 1400 K, Smolej Albert 200 K, Rajšp Ern. 200 K, Kolman Val. 200 K, Hartnig Ferd. 600 K, Eiselt Rud. 200 K, Rajšp Fr. 400 K, Malej Fr. 600 K. — **Javornik:** Žumer Jak. 450 K. — **Žirovnica:** Lakota Jos. 400 K, Prešern Jos. 620 K, Stravs Karl 200 K. — **Kranj:** Pisovec Fr. 200 K. — **Litija:** Šinkovec Marija 800 K. — **Celje:** Umek Jos. 240 K, Oroselj Vink. 300 K. — **Hrastnik:** Gumzej Alojz 300 K. — **Ljubljana:** Žorga M. 1200 K, Žorga Iv. 580 K, Perdan Fr. 1500 K, Žlender Jos. 1600 K, Rojc Jos. 1050 K, Makuc Iv. 1260 K, Mirtič Jos. 1000 K, Leban Pet. 500 K, Čepelnik Fr. 900 K, Brus Vink. 800 K, Pangerc Amal. 1900 K, Hacin Fr. K. 1600 K, Pirnat Val. 800 K, Valič Iv. 1300 K, Šolar Leopold 700 K, Kuhar Ivana 1400 K, Spreitzer Stan. 500 K, Zalošnik Iv. 1400 K, Zidan Ant. 1000 K, Stranšek Fr. 850 K, Sagadin Marija 1200 K, Sterle Marija 1500 K, Verhunc Pet. 1600 K, Somrak Leop. 300 K, Ladiha Ed. 600 K, Pristovnik Jos. 200 K, Kastelic Ern. 300 K, Kavčnik Jos. 1000 K, Štembal Ig. 1200 K, Kranjc Jakob 1150 K, Ribič Raf. 1160 K, Jagodic Iv. 600 K, Košir Fr. 1550 K, Glavan Hinko 200 K, Hočevar Marija (pogrebni stroški) 220 K, Gorenc Josepa 1300 K, Schaubach Jos. 700 K, Rebolj Ant. 500 K. — **Novomesto:** Muhar Jos. 300 K, Šepetavc Jos. 500 K, Ulčar Alojz, Ljublj., 800 K, Fabjan Rud., Zabukovec 200 K. — **Garnizijski zapor Ljublj.** (prehrana sođrugov 679.60 K, šest sođrugov prehrana, žrtve stavke iz Srbije, 634.90 K. Papir in blagajniška knjiga 177 K, dve pošiljave podpor v Tržiču po sod. Baderju 130 K. Naknadno Električni tok veselice za žrtve 100 K. Za 12 sođr. podpora prevzel sođr. Pečnik Jos. za Zidanmost 2400 K. Sođr. Pečnik Jos. za glasbeno društvo Zidanmost 600 K. Za 14 sođr. podpora prevzel sođr. Rinaldo Rob. za Trbovlje 3600 K, za 2 sođr. podpora prevzel sođr. Nachtigall za Maribor 1000 K. Delegacija pregled računov od veselice dne 26. avgusta t. l., sođr. Nachtigal, Maribor, sođr. Eržen Iv., Kranj, sođr. Pečnik Jos. Zidanmost in sođr. Rinaldo Rob., Trbovlje, skupaj 510 K. Podpora za sođr. v Velenju prevzel sođr. Raspotnik 800 K. Podpora za sođr. v Velenju prevzel sođr. Kompoš 650 K. Naknadno za voznika desk za veselice 122 K. Najemnine sobe, pospravljanje iste, in pisarniški stroški ves čas poslovanja 820 K 64 v. Skupaj 74.236 K 79 v. Odbor.